

## Un estiu a un mon paral·lel

Hola, em dic Enric i us explicaré la meves vacances. Un dia d'estiu quan em vaig despertar de bon mati sabia que no anava a ser un dia normal. Estava adormit quan de sobte em vaig adonar que el meu llit sempre havia estat a la dreta, però aquell dia estava a l'esquerra, després el meu escriptori estava a la dreta i havia de estar a l'esquerra. A més el meu escriptori estava a la dreta i havia d'estar a l'esquerra, tot estava al revés. Vaig anar a esmorzar i totes les habitacions estaven canviades de costat. Vaig anar a la cuina pensant que la casa estava al revés i vaig arribar-hi.

La meva mare, que era la que normalment matinava i feia l'esmorzar, no l'estava preparant i el meu germà, el més gandul de tots i el que sempre s'aixecava les tantes, aquell dia estava l'estava preparant. Us he de dir la veritat, estava bastant bo. Tornant a la historia el meu germà, el que totes les nits estava de festa i quan s'aixecava li costava com a mitja hora era a la cuina preparant-lo, això que passava era mes estrany que estigués la casa al revés.

Al cap d'una estona el meu pare es va aixecar, quan havia ja de estar treballant, mentrestant el meu germà va anar a dalt i va baixar amb una camisa de ratlles, blanques i blau fosc, amb una corbata blava però, el color era una mica més clar, una americana negra i un cap tot ple de gomina amb els cabells tirats cap enrere. Després va marxar va dir, "vaig a treballar a les vuit tornaré", el meu pare per mi que feia com si fos jo, després d'esmorzar, va agafar la bicicleta i va marxar.

Jo el vaig seguir i feia exactament el que normalment feia jo a l'estiu, anava a buscar els amics, anàvem a la piscina i després anàvem a menjar un gelat, però el més estrany és que sortia gent de la seva edat gent de 45 anys, hi havia cames que no eren gaire boniques de veure.

Vaig tornar cap a casa i pensava com podia haver passat, però rebuscant al meu cervell em vaig recordar que havia un regal al cereals que deia "Desitja una cosa i es fera realitat". Jo vaig desitjar que tenir unes vacances que mai oblidés, però quan ho vaig desitjar no pensava que fos una cosa així.

De sobte, vaig sentir: Vull esmorzar!. Amb un crit d mala baba. Vaig anar cap a la cuina i hi havia la meva mare tota enfadada, jo li vaig donar les sobres que havien quedat de l'esmorzar. En aquell moment vaig pensar, que si el meu germà era el pare, si el pare representa jo i la meva mare es el meu germà, això vol dir que jo era la mare.

Vaig marxar corrents a buscar un paquet de cereals però no vaig ser capas de trobar el supermercat. Tota la ciutat estava al revés. Tornant a casa no em vaig

perdre perquè només havia d'anar al costat contrari i vaig comprar un parell de pizzes al costat de casa.

A les dues el meu pare va tornar va dinar i a les quatre m'havia quedat jo sol a casa i em vaig passar tota la tarda mirant la televisió. A la nit "el meu germà" va tornar, jo vaig intentar fer una truita de patates, no va quedar gaire bé, però almenys era comestible. A la nit la meua mare se'n va anar i el meu pare, el meu germà ens vam mirar una pel·lícula, el que se'm feia més estrany era veure el meu germà allí mirant una pel·lícula sense dir: "Això és un rotllo, es millor Scary Movie 4 o alguna així. Després tots ens vam anar a dormir, va ser unes de les meves pitjors nits, jo dormint amb el meu germà en un llit de matrimoni encara em venen calfred ara.

Durant un mes tot va seguir igual fins que un dia jo m'hi vaig acostumar i vaig poder arribar al supermercat, aleshores vaig comprar els cereals i vaig desitjar "vull que tot torni a ser normal". El que em va il·lusionar més va ser que ja no calia dormir amb el meu germà, la veritat es que també em va alegrar veure que la meua família i tot ja era normal.

# FI

**ANDREA FRANCO JUNCOSA**

**2n premi de 1r d'ESO**